

Rudzātu vidusskolas izglītojamo mācību vizīte Salaspils Nacionālajā botāniskajā dārzā

Ruta Vilcāne,

Rudzātu vidusskolas skolotāja

Jau trešo mācību gadu Rudzātu vidusskola darbojas ESF projektā "Atbalsts izglītojamo individuālo kompetenču attīstībai" (projekts Nr.8.3.2.2/16/I/001). Projekta ietvaros izglītojamie piedalās dažādās interesantās mācību aktivitātēs. Šoreiz 2. – 7. klašu audzēkņi 29. maijā devās mācību vizītē uz Salaspils Nacionālo botānisko dārzu.

Lielākā daļa skolēnu te viesojās pirmo reizi, un pārsteidza viss: plašums (botāniskā dārza teritorija aizņem 136 ha, un to dažās stundās nemaz nav iespējams izstaigāt, kur nu vēl iepazīt), augu kolekciju daudzveidība, sakoptība. Salaspils Nacionālajā botāniskajā dārzā savākta lielākā augu kolekcija Baltijā – 14000 augu.

Oranžerijā mūs sagaidīja laipnas un gudras gides, sadalījāmies grupās un varējām iepazīt augus, kuri aizņem 4 milzīgas zāles: Sukulentu zāli, Silto subtropu zāli, Vēso subtropu zāli un Tropu zāli. Katrā zālē ir atšķirīgas temperatūras un gaisa mitrums, kas piemērots tajās izvietotajiem augiem.

Sukulentu zālē pārsteidza neticami trauslie un skaistie kaktusu ziedi un pat augļi, kuri ir arī ēdami. Subtropu zālē aplūkojām citronkokus ar visiem augļiem. Pārsteigums bija tas, ka banāni neaug vis kokos, bet mūsu iedomātais banānkoks īstenībā ir milzīgs lakstaugs, ar lielām, zīdainām lapām.

Pēc ekspozīciju apskates sākās pats interesantākais – praktiskie uzdevumi. Visi sadalījās komandās, saņēma darba lapas, un pēc dotajām pazīmēm pa visām zālēm meklēja atbilstošos augus. Tā bērni turpināja jau patstāvīgi iepazīties ar augu daudzveidību, meklēt, pētīt, atklāt, aprakstīt augus pēc dotajām pazīmēm, attīstīja savas prasmes novērot, salīdzināt, veidot izpratni par etiķešu saturu, prasmi no tām iegūt informāciju.

Vēl aizraujošāks uzdevums šķita tad, kad katra komanda saņēma dažādus priekšmetus un vajadzēja atrast augus, kuri tiem ārēji ir līdzīgi. Bērni ātri aptvēra, ka palielināmā stikla apaļais ietvars vizuāli ir līdzīgs lotosam, bet dakšiņu atgādina milzīgie Meksikas kaktusi, kuru galotnes sazarojušās līdzīgi dakšiņas zariem.

Pēc aizrautīgām praktiskajām nodarbībām vēl bija iespēja nogaršot dažus ēdamus augus, panaškēties ar agaves sīrupu. Ļoti patika izklaidēties arī bērnu rotaļu laukumā, kas atrodas botāniskā dārza teritorijā un pastaigāties pa dīķi, kuru klāja garas dēļu laipas.

Pēc ekskursijas visi pārguruši, bet priecīgi "sabira" autobusā, lai vēlreiz domās, sarunās izstaigātu Nacionālo botānisko dārzu, dalītos pieredzē un sajūtās. Daudzkārt izskanēja atziņa, ka gribētos vēlreiz atgriezties plašā dārza teritorijā, jo neiepazītas vēl palika āra augu kolekcijas: skuju koku kolekcija, sīpolaugu kolekcija un citas.

Pa ceļam mājup iegriezāmies Daugavas muzejā, kurā bija pārsteidzoši jauka ekspozīcija.

Kopīgais secinājums pēc atklājumiem piepildītās dienas: gribam braukt šādās mācību vizītēs, jo saskaitījām, ka šajā dienā mums notika vismaz 5 stundas vienlaicīgi: dabaszinības, bioloģija, latviešu valoda, sociālās zinības un sports.